

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ 303-150

«27» листопада 2015 р.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

(01033, м Київ, вул. Жилянська, 14)

Суб'єкти права на конституційне подання
46 народних депутатів України

**Уповноважені представники суб'єкта
конституційного подання за дорученням:**

народний депутат України:

ЯРИНІЧ Костянтин Володимирович

01008, Україна, м.Київ, вул.Грушевського, 5

Ел. пошта: Yarynich.Kostiantyn@rada.gov.ua

помічник-консультант

народного депутата України:

КЕКУХ Дмитро Петрович

01008, Україна, м.Київ, вул.Грушевського, 5

Ел. пошта: i@h-ua.com

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Постанови Кабінету Міністрів України «Про Порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» від 22 серпня 1996 року № 992 та «Порядку працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» затвердженому зазначеною постановою (опубліковані у газеті «Урядовий кур'єр», 1996, 10, 10.10.96 N 191 - 192 зі змінами, внесеними згідно з Постановами Кабінету Міністрів України №1402 від 04.09.2003, №882 від 12.07.2004, №511 від 17.07.2013, №538 від 07.08.2013, №162 від 04.06.2014, №216 від 15.04.2015)

Відповідно до статей 147, 150, 152 Конституції України, пункту 1 статті 13, статей 15, 38-40, пункту першого статті 82 Закону України № 422/96-ВР «Про Конституційний Суд України» від 16 жовтня 1996 року звертаємося до Конституційного Суду України з клопотанням про визнання такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними)

окремих положень постанови Кабінету Міністрів України «Про Порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» від 22 серпня 1996 року № 992 та «Порядку працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» затвердженому зазначеною постановою (опубліковані у газеті «Урядовий кур'єр», 1996, 10, 10.10.96 N 191 – 192 зі змінами, внесеними згідно з Постановами Кабінету Міністрів України №1402 від 04.09.2003, №882 від 12.07.2004, №511 від 17.07.2013, №538 від 07.08.2013, №162 від 04.06.2014, №216 від 15.04.2015) (далі – «Постанова КМУ № 992 від 22.08.1996р.» та «Порядок працевлаштування випускників», відповідно), а саме:

Пункту 3 «Постанови КМУ № 992 від 22.08.1996р.» такого змісту:
«Порядок, затверджений пунктом 1 цієї постанови, поширюється на осіб, що навчаються за спеціальностями медичного профілю.»

Пункту 4 «Порядку працевлаштування випускників» такого змісту:
«Керівники вищих навчальних закладів після зарахування осіб на навчання за державним замовленням укладають з ними угоду за формою згідно з додатком N 1.» **Та окремих положень додатку №1 «Порядку працевлаштування випускників»**

Пункту 6 «Порядку працевлаштування випускників» такого змісту:
«Згідно з угодою випускник зобов'язаний глибоко оволодіти всіма видами професійної діяльності, передбаченими відповідною кваліфікаційною характеристикою, та відпрацювати у замовника не менше трьох років, а вищий навчальний заклад забезпечити відповідні якість та рівень підготовки фахівця з вищою освітою.»

Пункту 14 «Порядку працевлаштування випускників» такого змісту:

«У разі неприбуття молодого фахівця за направленням або відмови без поважної причини приступити до роботи за призначенням, звільнення його з ініціативи адміністрації за порушення трудової дисципліни, звільнення за власним бажанням, звільнення із служби за контрактом військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу у зв'язку з набранням законної сили обвинувальним вироком суду або рішенням суду про притягнення до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного корупційного правопорушення, через службову невідповідність, у зв'язку з позбавленням військового звання в дисциплінарному порядку, за порушення дисципліни, систематичне невиконання умов контракту військовослужбовцем, особою рядового і начальницького складу протягом трьох років випускник зобов'язаний відшкодувати у встановленому порядку до державного бюджету вартість навчання та компенсувати замовникові всі витрати.»

Пункту 17 «Порядку працевлаштування випускників» такого змісту:

«Випускники вищих навчальних закладів працевлаштовуються на місця, доведені до вищого навчального закладу виконавцями державного замовлення.»

Відповідно до статті 147 Конституції України, Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність законів та інших правових актів Конституції України.

Відповідно до статті 150 Конституції України до повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань про відповідність Конституції України актів Кабінету Міністрів України.

Закони та інші правові акти за рішенням Конституційного Суду України визнаються неконституційними повністю чи в окремій частині, якщо вони не відповідають Конституції України, або якщо була порушена встановлена Конституцією України процедура їх розгляду, ухвалення або набрання ними чинності (частина перша статті 152 Конституції України).

Вважаємо, що окремі положення «Постанови КМУ № 992 від 22.08.1996р.», що були затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2015 р. № 216 (опубліковані у газеті «Урядовий кур'єр» від 30.04.2015 — № 79) були прийняті з перевищенням Кабінетом міністрів України меж повноважень, які були надані йому Конституцією України з порушенням положень частини другої статті 6, частини другої статті 8, частини першої статті 9, частини другої статті 19, пункту 3 частини першої статті 85, пункту 6 частини першої статті 92 Конституції України, а також суперечать положенням частини першої статті 21, частини першої другої та третьої статті 22 та частин першої та другої статті 24, частині третій статті 43 Конституції України.

Також вважаємо, що окремі положення «Порядку працевлаштування випускників» порушують права громадян України та прийнято з порушенням частини другої статті 8, частини першої статі 9, частини першої другої та третьої статті 22, частин першої, другої та третьої статті 43, частини першої, третьої та четвертої статті 53, частин першої та другої статті 24.

На виконання вимог пункту 4 частини другої статті 39 Закону України «Про Конституційний Суд України» наводимо правове обґрунтування невідповідності (неконституційності) зазначених вище положень «Постанови КМУ № 992 від 22.08.1996р.» та «Порядку працевлаштування випускників» вищевказаним статтям Конституції України.

ПРАВОВЕ ОБГРУНТУВАННЯ.

I. Неконституційності пункту 3 «Постанови КМУ № 992 від 22.08.1996р.» такого змісту: «Порядок, затверджений пунктом 1 цієї постанови, поширюється на осіб, що навчаються за спеціальностями медичного профілю.»

Відповідно до частини другої статті 6 органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Так, згідно з пунктом три статті 113, Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується цією Конституцією та законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України.

Відповідно до норм цих положень та керуючись частиною другою статті 52 Закону України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 21, ст. 84 у редакції від 25.04.1996) на виконання Указу Президента України від 23 січня 1996 р. N 77 "Про заходи щодо реформування системи підготовки спеціалістів та працевлаштування випускників вищих навчальних закладів" в редакції Указу Президента України від 16 травня 1996 р. N 342 та статті 197 Кодексу законів про працю України було розроблено «Постанову КМУ № 992 від 22.08.1996р.» та «Порядок працевлаштування випускників».

Проте, у нових редакціях Закону України Про освіту, частину другу статті 52, яка мала наступний зміст: «Випускники вищих навчальних закладів, які здобули освіту за кошти державного або місцевого бюджетів, направляються на роботу і зобов'язані відпрацювати за направленням і в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України», було виключено на підставі Закону України «Про вищу освіту» №1556-VII від 01.07.2014. Також, у розділі XV прикінцеві та перехідні положення вищевказаного законопроекту вказується, що Кабінет Міністрів України має «привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом, а також забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом;».

Хоча, в 1996 році «Постанову КМУ № 992 від 22.08.1996р.» була прийнята саме на підставі частини другої статті 52 Закону України «Про освіту», проте, після прийняття його нової редакції, на підставі Закону України №1556-VII від 01.07.2014, Кабінет Міністрів не став приводити положення вищевказаної постанови у відповідність з новою редакцією Закону України «Про вищу освіту», що, на нашу думку, є порушенням частини другої статті 19 Конституції України відповідно до якої органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та Законами України.

Слід відмітити також, що на даний момент є чинним Указ Президента України від 23 січня 1996 р. N 77 "Про заходи щодо реформування системи підготовки спеціалістів та працевлаштування випускників вищих навчальних

закладів" в редакції Указу Президента України від 16 травня 1996 р. N 342. Частина один статті 2 цього Указу містить наступне положення: «Установити, що особи, які навчаються за рахунок державних коштів, укладають з адміністрацією вищого навчального закладу угоду, за якою вони зобов'язуються після закінчення навчання та одержання відповідної кваліфікації працювати в державному секторі народного господарства не менше ніж три роки. У разі відмови працювати в державному секторі народного господарства випускники відшкодовують в установленому порядку до державного бюджету повну вартість навчання.»

Відповідно до пункту 3 частини першої статті 85, до повноважень Верховної ради України належить прийняття законів. Виключно законами України визначаються основи виховання, освіти, культури і охорони здоров'я (пункту 6 частини першої статті 92 Конституції України). В свою чергу слід відмітити, що визначення основ освіти не належить до компетенції Президента України оскільки це не передбачено положеннями статті 106 Конституції України. Відповідно до частини другої статті 8 Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Проте, не враховуючи, скасування частини другої статті 52 Закону України «Про освіту», 15 квітня 2015 р. Кабінет Міністрів України постановою № 216 (опублікована у газеті «Урядовий кур'єр» від 30.04.2015 — № 79) вносить зміни до пункту 3 «Постанови КМУ № 992 від 22.08.1996р.» такого змісту: «Порядок, затверджений пунктом 1 цієї постанови, поширюється на осіб, що навчаються за спеціальностями медичного профілю.». Слід зазначити, що такого положення немає ні в новій редакції Закону України «Про освіту» 01.01.2015 № 1060-12 ні в Указі Президента України від 23 січня 1996 р. N 77 в редакції Указу Президента України від 16 травня 1996 р. №342 ні в статті 197 Кодексу законів про працю України.

На нашу думку зазначене може свідчити, що Кабінет Міністрів України наділений повноваженнями для звільнення всіх випускників вищих навчальних закладів, які здобули освіту за кошти державного або місцевого бюджетів, від направлення на роботу відповідно до «Постанови КМУ № 992 від 22.08.1996р.» вирішив зробити це для всіх, крім осіб, що навчаються за спеціальностями медичного профілю. Цим він проігнорував відсутність у нього правових підстав, для визначення контингентів осіб, які мають розподілятись відповідно до «Постанови КМУ № 992 від 22.08.1996р.», при цьому оскільки виключно законами України визначаються основи виховання, освіти, культури і охорони здоров'я (пункту 6 частини першої статті 92 Конституції України) та оскільки до повноважень Верховної Ради України належить прийняття законів (відповідно до пункту 3 частини першої статті 85 Конституції України) - перебрав на себе повноваження Верховної Ради України з перевищенням меж повноважень, які були надані йому Конституцією України.

На нашу думку при цьому також було обмежено права та свободи частини студентів, які навчаються за рахунок державних коштів, оскільки Кабінет Міністрів України штучно створив серед всіх студентів новий контингент осіб (студенти, що навчаються за спеціальностями медичного профілю), який повинен після закінчення навчання та одержання відповідної кваліфікації працювати в державному секторі народного господарства не менше ніж три роки. У разі відмови працювати в державному секторі народного господарства випускники повинні відшкодувати в установленому порядку до державного бюджету повну вартість навчання. Цей штучний розподіл випускників на контингенти з різними правами створює нерівність, хоча згідно частини першої статті 21 Конституції України «Усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними.»

Як було вказано вище у чинній редакції Закону України «Про освіту» скасовано частину другу статті 52. Проте при цьому також слід згадати, що аналогічні їй положення є в «Постанові КМУ № 992 від 22.08.1996р.» (оскільки підставою для прийняття цієї постанови була вищевказана стаття Закону України «Про освіту»). Керуючись даним твердженням можна сказати, що Кабінету Міністрів України постановою № 216 (опублікована у газеті «Урядовий кур'єр» від 30.04.2015 — № 79) розділив за ознакою фахової приналежності випускників навчальних закладів на тих, які підпадають та не підпадають під дію вищевказаних положень статті 52 Закону України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 21, ст. 84 у редакції від 25.04.1996). І це в той час, як стаття 24 Конституції України вказує, що Громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом. Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками. Таке законодавче регулювання всупереч статті 22 Конституції України звужує права і свободи осіб, що навчаються за спеціальностями медичного профілю, що порушує принцип рівності між студентами різних галузей господарства.

На нашу думку Кабінет Міністрів України поширив дію «Постанови КМУ № 992 від 22.08.1996р.» лише на осіб що навчаються за спеціальностями медичного профілю, оскільки їх планують використовувати, як робочу силу для закриття вакантних посад по найбільш «проблемних» напрямках. При цьому розвиток «проблемних» напрямів буде проводитись не шляхом заохочення медичних працівників введенням додаткових прав і свобод а, за рахунок використання примусової праці. І це в той час, як згідно зі статтею 1 Міжнародної Конвенції "Про скасування примусової праці" N 105, що ратифікована Законом України від 05.10.2000 N 2021-III та стала частиною національного законодавства (відповідно до частини першої статті 9 Конституції України), держава зобов'язується скасувати обов'язкову працю

і не вдаватися до будь-якої її форми як метод мобілізації і використання робочої сили для потреб економічного розвитку та всупереч частині третій статті 43 Конституції України.

II. Неконституційності

пункту 4 «Порядку працевлаштування випускників» такого змісту: «Керівники вищих навчальних закладів після зарахування осіб на навчання за державним замовленням укладають з ними угоду за формою згідно з додатком N 1.» Та окремих положень додатку №1 «Порядку працевлаштування випускників»

пункту 6 «Порядку працевлаштування випускників» такого змісту: «Згідно з угодою випускник зобов'язаний глибоко оволодіти всіма видами професійної діяльності, передбаченими відповідною кваліфікаційною характеристикою, та відпрацювати у замовника не менше трьох років, а вищий навчальний заклад забезпечити відповідні якість та рівень підготовки фахівця з вищою освітою.»

пункту 14 «Порядку працевлаштування випускників» такого змісту: «У разі неприбуття молодого фахівця за направленням або відмови без поважної причини приступити до роботи за призначенням, звільнення його з ініціативи адміністрації за порушення трудової дисципліни, звільнення за власним бажанням, звільнення із служби за контрактом військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу у зв'язку з набранням законної сили обвинувальним вироком суду або рішенням суду про притягнення до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного корупційного правопорушення, через службу невідповідність, у зв'язку з позбавленням військового звання в дисциплінарному порядку, за порушення дисципліни, систематичне невиконання умов контракту військовослужбовцем, особою рядового і начальницького складу протягом трьох років випускник зобов'язаний відшкодувати у встановленому порядку до державного бюджету вартість навчання та компенсувати замовникові всі витрати.»

пункту 17 «Порядку працевлаштування випускників» такого змісту: «Випускники вищих навчальних закладів працевлаштовуються на місця, доведені до вищого навчального закладу виконавцями державного замовлення.»

У втратившому чинність 06.09.2014 Законі України «Про вищу освіту» № 2984-III (Відомості Верховної Ради України від 17.05.2002 — 2002 р., № 20, стаття 134), були положення статті 56 згідно якими випускники вищих навчальних закладів вільні у виборі місця роботи. Випускник вищого навчального закладу, який навчався за державним замовленням і якому присвоєно кваліфікацію фахівця з вищою освітою певного освітньо-кваліфікаційного рівня, працевлаштовується на підставі направлення на

роботу відповідно до угоди, укладеної між замовником, керівником вищого навчального закладу та випускником. Ці положення зникли у новій редакції Закону України «Про вищу освіту» № 1556-18 від 29.05.2015р.

Проте вони збереглися у «Постанові КМУ № 992 від 22.08.1996р.» Зокрема у пункті 4 вказується на необхідність укладення угоди згідно форми 1. Зокрема в цій угоді йдеться, що студент зобов'язується: прибути після закінчення вищого навчального закладу на місце направлення і відпрацювати не менше трьох років, а у разі відмови їхати за призначенням відшкодувати до державного бюджету вартість навчання в установленому порядку.

З огляду на вищевказане пункті 4 «Постанові КМУ № 992 від 22.08.1996р.» зобов'язує студента укласти завідомо неправомірну угоду, яка не передбачена у новій редакції Закону України «Про вищу освіту» №1556-18 від 29.05.2015р та містить положення не передбачені новою редакцією Закону України «Про освіту» №1060-12 від 01.01.2015. та обмежує його права і свободи, що суперечить частині другій статті 22 Конституції України.

Також потрібно відмітити, що Україна ратифікувала Конвенцію Міжнародної організації праці N 29 «Про примусову чи обов'язкову працю», яка зобов'язує держави не допускати примусової праці та конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод пункт 2 статті 4 якої вказує, що ніхто не може бути присилуваний виконувати примусову чи обов'язкову працю у зв'язку з чим зазначені міжнародні правові акти відповідно до статті 9 Конституції України стали частиною національного законодавства України. Отже, зазначені вище міжнародні норми є джерелом законодавчого правового регулювання і правозастосування в Україні. При цьому ігноруючи норми вищевказаних міжнародних актів ігнорується також стаття 9 Конституції України та порушуються норми частини третьої статті 43 Конституції України, яка також вказує на заборону використання примусової праці.

Слід звернути увагу на те, що зміст пункту 6 та пункту 14 Порядку передбачає наявність двох альтернативних положень стосовно регулювання правовідносин по наданню та здобуттю вищої освіти:

1) випускник зобов'язаний відпрацювати у замовника не менше трьох років (пункт 6 «Порядку працевлаштування випускників»);

2) У разі неприбуття молодого фахівця за направленням або відмови без поважної причини приступити до роботи за призначенням, звільнення його з ініціативи адміністрації за порушення трудової дисципліни, звільнення за власним бажанням, звільнення із служби за контрактом військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу у зв'язку з набранням законної сили обвинувальним вироком суду або рішенням суду про притягнення до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного корупційного правопорушення, через службову невідповідність, у зв'язку з позбавленням військового звання в дисциплінарному порядку, за порушення дисципліни, систематичне невиконання умов контракту військовослужбовцем, особою рядового і начальницького складу протягом трьох років випускник зобов'язаний

відшкодувати у встановленому порядку до державного бюджету вартість навчання та компенсувати замовникові всі витрати (пункт 14 «Порядку працевлаштування випускників»).

Проте на практиці студенту доводиться вибирати між двома варіантами які зменшують його конституційні права та свободи, що суперечить частині другій статті 22 Конституції України, адже перше положення зобов'язує випускника відпрацювати у замовника не менше трьох років, що є проявом використання примусової праці, що суперечить статті 43 Конституції України згідно якої використання примусової праці забороняється. Друге положення суперечить частині першої, третьої та четвертої статті 53 Конституції України відповідно до яких кожен має право на освіту, держава забезпечує доступність і безоплатність дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах; розвиток дошкільної, повної загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної, вищої і післядипломної освіти, різних форм навчання; надання державних стипендій та пільг учням і студентам, громадяни мають право безоплатно здобути вищу освіту в державних і комунальних навчальних закладах на конкурсній основі.

Рішенням Конституційного Суду України від 4 березня 2004 року № 5-рп/2004 у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України про офіційне тлумачення положень частини третьої статті 53 Конституції України вказується, що безоплатність освіти як конституційна гарантія реалізації права на освіту означає можливість здобуття освіти в державних і комунальних навчальних закладах без внесення плати у будь-якій формі за освітні послуги визначених законодавством рівня, змісту, обсягу і в межах тих видів освіти, безоплатність яких передбачена частиною третьою статті 53 Конституції України. Також, нам здається, що будь-які матеріальні претензії до випускників є неправомірними, адже на даний момент відсутній механізм, який би зобов'язав випускника вищого навчального закладу, підготовка якого здійснювалась за державним замовленням, відшкодувати до державного бюджету вартість навчання та компенсувати замовникові всі понесені витрати за договором. При цьому, навіть якби він існував, то являвся б формою оплати за навчання, всупереч частини четвертої статті 53 Конституції України.

Відповідно до пункту 17 «Порядку працевлаштування випускників» випускники вищих навчальних закладів працевлаштовуються на місця, доведені до вищого навчального закладу виконавцями державного замовлення. Законом України «Про освіту» №1556-18 від 01.01.2015 не передбачене таке обмеження. А отже воно буде діяти лише на осіб, що навчаються за спеціальностями медичного профілю (відповідно до пункту 3 «Постанови КМУ № 992 від 22.08.1996р»). І навпаки всі інші студенти зможуть працевлаштовуватись, як в державному так і в приватному секторі економіки. Все вищевказане вказує на невідповідність статті 24 Конституції України з якою громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом. Конституція України не допускає будь-яких

обмежень у правах громадян за різними ознаками. Законодавець не може виокремлювати певну групу студентів, для яких буде обмежено можливість вибору місця роботи, а для яких не буде обмежено, адже це суперечить частинам першій та другій статті стаття 43 Конституції України відповідно до яких кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується та держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб.

Друге речення частини другої статті 8 Конституції України визначає, що Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції. Таким чином, суб'єкти права на конституційне подання вважають, що положення, правове обґрунтування неконституційності яких надано в розділах I та II даного конституційного подання, мають бути визнані такими, що не відповідають Конституції України у зв'язку з їх невідповідністю частині другій статті 6, частині другій статті 8, частині першій статті 9, частині другій статті 19, частині першій статті 21, частині першій другій та третій статті 22, частині першій та другій статті 24, частині першій, другій та третій статті 43, частині першій, третій та четвертій статті 53, пункту 3 частини першої статті 85, пункту 6 частини першої статті 92 Конституції України.

Згідно зі статтею 15 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставами для прийняття Конституційним Судом України рішення щодо неконституційності правових актів повністю чи в їх окремих частинах є, зокрема, їх невідповідність Конституції України.

На підставі вищевикладеного та керуючись статтями 147, 150 і 152 Конституції України, стат 13, 39, 40, 71 Закону У країни «Про Конституційний Суд України»,

ПРОСИМО:

1. Відкрити конституційне провадження у справі за цим конституційним поданням;

2. Визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними) окремих положень Постанови Кабінету Міністрів України «Про Порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» від 22 серпня 1996 року № 992 та «Порядку працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» затвердженому зазначеною постановою (опубліковані у газеті «Урядовий кур'єр», 1996, 10, 10.10.96 N 191 - 192 зі змінами, внесеними згідно з Постановами Кабінету Міністрів України №1402 від 04.09.2003, №882 від 12.07.2004, №511 від 17.07.2013, №538 від 07.08.2013, №162 від 04.06.2014, №216 від 15.04.2015) в частинах:

Пункту 3 «Постанови КМУ № 992 від 22.08.1996р.» такого змісту:
«Порядок, затверджений пунктом 1 цієї постанови, поширюється на осіб, що навчаються за спеціальностями медичного профілю.»

Пункту 4 «Порядку працевлаштування випускників» такого змісту:
«Керівники вищих навчальних закладів після зарахування осіб на навчання за державним замовленням укладають з ними угоду за формою згідно з додатком N 1.» **Та окремих положень додатку №1 «Порядку працевлаштування випускників»**

Пункту 6 «Порядку працевлаштування випускників» такого змісту:
«Згідно з угодою випускник зобов'язаний глибоко оволодіти всіма видами професійної діяльності, передбаченими відповідною кваліфікаційною характеристикою, та відпрацювати у замовника не менше трьох років, а вищий навчальний заклад забезпечити відповідні якість та рівень підготовки фахівця з вищою освітою.»

Пункту 14 «Порядку працевлаштування випускників» такого змісту:

«У разі неприбуття молодого фахівця за направленням або відмови без поважної причини приступити до роботи за призначенням, звільнення його з ініціативи адміністрації за порушення трудової дисципліни, звільнення за власним бажанням, звільнення із служби за контрактом військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу у зв'язку з набранням законної сили обвинувальним вироком суду або рішенням суду про притягнення до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного корупційного правопорушення, через службову невідповідність, у зв'язку з позбавленням військового звання в дисциплінарному порядку, за порушення дисципліни, систематичне невиконання умов контракту військовослужбовцем, особою рядового і начальницького складу протягом трьох років випускник зобов'язаний відшкодувати у встановленому порядку до державного бюджету вартість навчання та компенсувати замовникові всі витрати.»

Пункту 17 «Порядку працевлаштування випускників» такого змісту:

«Випускники вищих навчальних закладів працевлаштовуються на місця, доведені до вищого навчального закладу виконавцями державного замовлення.»

3. Залучити до участі в конституційному провадженні уповноважених представників суб'єкта права на конституційне подання за дорученням:

ЯРИНЧ Костянтин Володимирович

ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ ТА МАТЕРІАЛІВ, ЩО ДОДАЮТЬСЯ:

1. Конституція України (витяг);
2. Закон України "Про Конституційний Суд України" (витяг);
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 22 серпня 1996 р. № 992 «Про Порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням»;
4. Постанова Кабінету Міністрів України від 22 серпня 1996 р. № 992 «Про Порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням»;
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2015 р. № 216 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 22 серпня 1996 р. № 992»;
6. Закон України «Про освіту» в редакції Закону N 100/96-ВР від 23.03.96, ВВР, 1996, N 21, ст. 84 (ВТРАТИВ ЧИННІСТЬ) (витяг);
7. Закон України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, N 20, ст.134) (ВТРАТИВ ЧИННІСТЬ) (витяг);
8. Закон України «Про вищу освіту» в редакції Закону N 100/96-ВР від 23.03.96, ВВР, 1996, N 21, ст. 84 (ЧИННИЙ) (витяг);
9. Указ Президента України «Про заходи щодо реформування системи підготовки спеціалістів та працевлаштування випускників вищих навчальних закладів» від 23 січня 1996 р. N 77 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента N 342/96 від 16.05.1996;
10. «Кодекс законів про працю України» Відомості Верховної Ради УРСР від 17.12.1971 — 1971 р., / Додаток до N 50 / (витяг);
11. Рішення Конституційного Суду України від 4 березня 2004 року № 5-рп/2004;
12. Конвенція про примусову чи обов'язкову працю N 29 (ратифіковано 10.08.1956р.) (витяг);
13. Конвенція про скасування примусової праці N 105 (Конвенцію ратифіковано Законом N 2021-III (2021-14) від 05.10.2000) (витяг);
14. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод (Зі змінами та доповненнями, внесеними Протоколом № 11 від 11 травня 1994 року, Протоколом № 14 від 13 травня 2004 року) (витяг);

Додаток до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Постанови Кабінету Міністрів України «Про Порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» від 22 серпня 1996 року № 992 та «Порядку працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» затвердженому зазначеною постановою (опубліковані у газеті «Урядовий кур'єр», 1996, 10, 10.10.96 N 191 - 192 зі змінами, внесеними згідно з Постановами Кабінету Міністрів України №1402 від 04.09.2003, №882 від 12.07.2004, №511 від 17.07.2013, №538 від 07.08.2013, №162 від 04.06.2014, №216 від 15.04.2015)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення
1.	Сіфунтис М.В.	303
2.	Сивачевський О.В.	380
3.	Плужинський І.І.	327
4.	Торубов А.А.	311
5.	Шиньков А.В.	387
6.	Кобцев М.В.	114
7.	Юрчишин П.В.	228
8.	Рибинський С.О.	409
9.	Давиденко В.М.	406
10.	Мочола Р.М.	388
11.	Демченко П.П.	391
12.	Азаранко С.О.	280
13.	Тончаренко О.О.	104
14.	Величковец М.Р.	090
15.	Бондар М.І.	317

Додаток до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Постанови Кабінету Міністрів України «Про Порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» від 22 серпня 1996 року № 992 та «Порядку працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» затвердженому зазначеною постановою (опубліковані у газеті «Урядовий кур'єр», 1996, 10, 10.10.96 N 191 - 192 зі змінами, внесеними згідно з Постановами Кабінету Міністрів України №1402 від 04.09.2003, №882 від 12.07.2004, №511 від 17.07.2013, №538 від 07.08.2013, №162 від 04.06.2014, №216 від 15.04.2015)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення
16.	Дігунук Дмитро Дмитрович	124
17.	Козар Борис Сергійович	325
18.	Балашенко Олександр Борисович	121
19.	Кобелев Олександр Михайлович	407
20.	Филиппов Олег Леонидович	408
21.	Уман Сергій Володимирович	383
22.	Козаренко Володимир Іванович	105
23.	Королев Виктор Иванович	096
24.	Тюбова Марія Михайлівна	87
25.	Терещук Дмитро Іванович	417
26.	Єкіма Тимарій Леонидович	332
27.	Горват Роберт Іванович	272
28.	Корнацький Аркадій Олександрович	330
29.	Ільницький Василь Петрович	353
30.	Барна Олег Степанович	360

Додаток до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Постанови Кабінету Міністрів України «Про Порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» від 22 серпня 1996 року № 992 та «Порядку працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» затвердженому зазначеною постановою (опубліковані у газеті «Урядовий кур'єр», 1996, 10, 10.10.96 N 191 - 192 зі змінами, внесеними згідно з Постановами Кабінету Міністрів України №1402 від 04.09.2003, №882 від 12.07.2004, №511 від 17.07.2013, №538 від 07.08.2013, №162 від 04.06.2014, №216 від 15.04.2015)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення
31.	Горбунов О.В.	041
32.	Загорюк Г.В.	116
33.	Андрієвський А.О.	120
34. новатор.	Косенко Л.О.	280/3
35.	Михайло Іванович - О.І.	341
36.	Мисськов С.О.	119
37.	Пугачев О.В.	236-
38.	Ременик В.І.	108
39.	Шульченко О.М.	202
40.	Милиш О.О.	249
41.	Лозовий А.С.	188
42.	Бірюков В.В.	102
43.	Сесотко І.В.	152
44.	Удов К.І.	248
45.	Олександр Т.З.	363

Додаток до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Постанови Кабінету Міністрів України «Про Порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» від 22 серпня 1996 року № 992 та «Порядку працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» затвердженому зазначеною постановою (опубліковані у газеті «Урядовий кур'єр», 1996, 10, 10.10.96 N 191 - 192 зі змінами, внесеними згідно з Постановами Кабінету Міністрів України №1402 від 04.09.2003, №882 від 12.07.2004, №511 від 17.07.2013, №538 від 07.08.2013, №162 від 04.06.2014, №216 від 15.04.2015)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення
46.	Губер Т.М.	423
47.	Мусій О.	322
48.	всього: 46 (сорок шість) підписів	
49.	народних депутатів України	
50.	Керівник Управління	
51.	кадрів	<u>В. Максименко</u>
52.	02.11.2018	
53.		
54.		
55.		
56.		
57.		
58.		
59.		
60.		